

## SMRT NA CUKRÁKU

drama

Postavy      Jarda Hrouda, vůdce chlapů  
Arne, výčepák  
Doktor, zludračelý doktor filosofie  
Milan, přítel materialista  
Florian, přítel nihilista  
Tesla, umírající vynálezce  
Smrt v rolích Lásky, Sekretářky, Manželky a Smrti  
Kavka, zlé znamení  
Bratři, členové Teslina tajného bratrstva  
Kostlivci, jejich kostlivci

Na Cukráku:

T      Bratři, při dnešní Kontemplaci síly se budeme soustřeďovat na hlavní cíl našich nynějších snah - lokalizaci Zdroje. Proto se ve své vizi zaměřte na otázku: Odkud přicházíš, Sílo? Kde je tvůj zdroj? Soustřeďte se na svůj dech. *kruh detaily na soustředěný ksifty, zvuky Vibrace jsou nezvykle silné! Už vidím víření barev a tvarů. Teď ho jen projasnit zvuk se zesiluje, padají další předměty. mrraky, kavka? rána Tak intenzivní fyzické projevy síly... silná rána, zábběr na široce otevřené oko. bratři začínají řvát a se svíjet. Arne stojí a čumí. Tesla stojí u vytržení se vzpaženýma rukoma. apokalypsa, burácení, vše se otřásá, řev umírajících, postupně všichni zmlknou, jen Arne a Tesla dál stojí. halucinace. zvuk spěje k vrcholu. náhle vše utne, Tesla se kácí s výkřikem. Arne vytřeštěně zírá.*

Hospoda

*právě vybuchla TV - tma kouř*

J      Ty vole, co to bylo?  
A      Já to věděl! Vrátilo se to!  
N      Co jako?  
A      *běží k TV a buší do ní* Tak funguj! Funguj! Sakra...  
H      Co se stalo.  
A      Je to v prdeli. Jsem zruinovanej.  
N      Děláš, jak kdyby ti spadla hospoda.  
A      To je skoro totéž... bez bedny to tu můžu klidně zavřít.  
D      Snad by to šlo nějak vopravit, né?  
A      Vopravit? A jak podle tebe? Zatlučeš do toho pár hřebíků?  
D      Já nevim... tam co se to vyrábí... by snad mohli.  
A      To se nevyrábí. To vyrobil... kdysi... jeden muj známej.  
J      Tak za ním zajdi, ne?  
A      To nejde.  
J      Proč? Je mrtvej?  
A      Jak se to vezme.  
D      Jak se to vezme?  
A      Je to magor. Mám z něj strach.  
N      Že tys mu něco proved?  
A      Ne... ale von si myslí že jo. Přitom se vo něj celej život starám.  
J      Tak my tam dojdem. Ne, chlapi?  
N+D      Jasně.

H No já nevim.  
J Ale neblbni, pod'. Aspoň bude sranda. Stejně, co tady - bez bedny. Kde bydlí?  
A Ve Starejch Krámech.  
D Ve Starejch Krámech?  
H Tak tam já nejdu. Tam přece nikdo nebydlí... ani nechodí.  
A Von jo. Nechce nikoho vidět. Já mu tam nosil jídlo.  
N A tak proč bys teď za ním nedošel kvůli bedně?  
A Já mu ho nechával za dveřma.  
J Aha. No tak dem. Ve čtyřech se ho snad nemusíme bát.  
A Snad ne...  
H Počkat, počkat, já přece nikam nejdu.  
J Ale deš. Co bys dělal jinýho?  
*mlčení, stmívačka*

Staré Krámy

*chlapi uprostřed S.K., šplhají po hromadách sutí a odpadků.*

D Ty jo, tady to vypadá nebezpečně.  
H Já bych tu nebydlel ani za nic  
*vylezou na kopecc, otevře se výhled do údolí - je vidět Teslovu boudu*  
N To bude asi vono, co??  
J Hm..

*Tesla ve své boudě*

T Síla kulminuje. Po letech stagnace. Musím zpátky, zpátky na Věž, najít Zdroj. *je zaklepáno na dvéře*  
T Co co ... kdo to je? *vystupují družiníci*  
J Dobrej...  
T Kdo jste? Co tu chcete?  
J Posílá nás Arne..  
T Tak Arne... televize nevydržela, co? Nedivím se, taková erupce.  
D Televize?  
T Vy tomu asi říkáte bedna ... Arneho čoklíci... co jste v ní viděli? Fotbal? Nahé ženské?  
H No...  
A Typické. Nic nevíte. Nic nechápete. Vraťte se za Arnem a vyřídte mu, že s televizí je konec. A že už se nemusí namáhat s tou svou žebráckou almužnou.  
J Vy jdete pryč?  
T Pryč? Ano, pryč.  
D A co je vlastně ta... televize?  
T Chtěl bys znát?  
D Ano.  
T Zmenšená verze věže. Přijímač Síly. Nezasvěcenému ukáže jen to, co má sám v hlavě, ale zasvěcenému... *bolestně si přeje dlaní po tváři a opře se v náhlém návalu slabosti.* Ale co vám to povídám. Zdržujete mě. Musím jít. Je nejvyšší čas.  
J Kam?  
T Nestarej se. Buď šťastný, že nevíš.  
D Půjdeme s vámi.  
T To není nic pro vás... blázni. Zůstaňte, kde jste a neriskujte klid duše.

J Tak za vámi, když to nepůjde jinak.  
T Vaše věc.  
H Kluci... kluci, to nemyslíte vážně?  
*stmívačka*

Cukrák

*Tesla and his rude boys vycházejí na travnatý kopeček se sluncem ve tvářích.*

T Tak jsme tady. Věž Síly.  
N Ty vole. Všichni jsou ohromeni. Cukrák v zapadajícím slunci.  
T Ještě máte čas. Vraťte se a zapomeňte.  
H Slyšíte? Tak pojďte přece.  
J Kudy se jde nahoru?  
T změří si je Pojďte za mnou.  
*stmívačka*

*Ve Věži. Kostry ve zvětralých pláštích stojí v kruhu.*

K1 Náš velitel přichází.

*Pohled zevnitř na dveře, ve kterých stojí Tesla a za ním nakukují boys.*

T Buďte zdraví, bratři.  
J Ty krávo.  
N Tak to je vopravdu hustý.  
H Pojďte pryč.

*Tesla vyjde vstříc kostrám. Ty ho obklopí. Nějaký hustý zvuky.*

T *z posledních sil* Najděte Zdroj. Najděte Kavčí hory. Vše se otrásá, oblak dýmu zahalí skupinu koster uprostřed s Teslou. Když se dým rozplyne, věž je prázdná.  
N Ty vole, to je vostrý, co?

*Jarda vyjde ven(?) na zábradlí sedí kavka. Koukne na něj a odlétá. Jarda se za ní dívá. zahledí se do dálky a vidí pár teček ve vzduchu. Série přiblížení.*

J ukáže rukou Tam. mezitím vylezou i ostatní.  
H Co?  
J Tam sou Kavčí hory. Tam musíme jít.  
H Co... Jardo... nneblbni. Kluci.... Jarda se otočí a začne slézat s Věže. Ostatní za ním. nakonec se i H rozbíhá za nima Kluci, vy volové...

Cesta

*zkrácená cesta. postavičky s vozejkem se plahočí různými prostředími, sedí u ohně, brodí se přes řeku, procházejí zasněženými horami Do toho song? Bedna je v hajzlu - nakonec sedí zase u ohně. Jsou unavení a sešlí. Po chvíli*

H Kluci ... vim, že si vo mně myslíte, že sem svrab. Ale někdo mít rozum musí. Už se takhle plahočíme bůhvíjak dlouho. Nemá to cenu. Byl to jenom sen.  
J Jo ... a zdál se nám všem. dlouhé ticho. všichni sedí a mlčí Dobře. Jestli zejtra nezjistíme, kudy dál, tak to votočíme. zvedne se a vovejde do tmy. koukají za ním. ticho.  
D Poďte spát.

*ráno. podivný zvuk. Jakési krákání. H se probouzí. Nahmatá brýle a rozhlédne se. vytréští oči.*

H Ty vole, kluci! Kluci, vstávejte! probouzej se

D Ty krávo.

N Do prdele. *pohled na hory, za nimiž vychází slunce. kolem nich ve velkém počtu poletují kavky. Jarda se odlepí od stromu, u kterého v zoufalství protrucoval a strávil celou noc a taky se podívá. na jeho tváři se objeví výraz bblížký extázi.*

J Já to věděl! Pobězte! rozběhne se směrem k horám. ostatní ho pomaleji následují.

*stojí pod strmým srázem. všude na okolních skalách sedí kavky. zarazí se. Jarda však nezaváhá a šplhá. Ostatní za ním. Kavky vyčkávají. Když dolezou asi doprostřed svahu, kavky zaútočí. rojí se všude kolem, krákaj a štípou.*

J Ke skále, rychle! chytí se za ruce a chránice si obličej se probijí ke skále.

D Táhle je díra! rychle tam. vlezou do díry a tlučou kavky, které se pokusí dostat dovnitř. najednou nálety přestanou. Hoši se mírně uvolní. vtom se ozve temný zvuk, pak jich přibývá. Kavky shodily lavinu kamení. světla v jeskyni valem ubývá. nastane naprostá tma.

H Kluci ... ste tady?

D Kde ste kdo?

J Slyšíte mě?

N Haló, tak se sakra vozvěte! tma trvá docela dlouho. ozve se zvuk a pomalu se rozsvětlí. Záběr na jednotlivé figurky, jak se rozhlíží. Každý je sám v chodbě, osvětlené podivným světlem. Po chvíli se ozve hlas. do toho stříhy na jednotlivé vyjevené obličej.

Hlas Tak jsi tady, můj synu. Už dlouho na tebe čekám. Jen pojď dál.... Pojď, vezmi si své dědictví každý se ocitl v jakési abstraktní krajině, sám, a nachází to, po čem touží- stříhy

*K Hmotařovi přijde žena.*

Ž Pojď, drahý. Musíš být unavený z práce. usadí ho do křesílka. Na chvilku se posad' a já ti ohřeju večeři. Uvařila jsem tvůj oblíbený guláš. Pěkně pepřený, jak to máš rád. Kolik chceš knedlíků?

H konsternovaný Vo...vosum.

Ž Dáš si pivo? Kozel dvanáctka... vychlazený přesně na deset stupňů.

H A... ano.

Ž Jak bylo v práci?

H Já... já musím jít. Čekají na mě kamarádi.

Ž Zůstaň tady. Kamarádi neutečou.

H Já... musím.

Ž Doma budeš.

H Né! H uteče.

*Nihilista se potkává se ženou.*

Ž Tak jsi tady.

N Kde?

Ž Však ty víš.

N Vím.

Ž Půjdeš se mnou? Po tom jsi přece vždycky toužil... poznat mě.  
N Nebude to bolet?  
Ž Ale ne... bude se ti to líbit, uvidíš. *vztahuje k němu ruku*  
Pojď.  
N *blíží se k ní* Jsi tak krásná. Myslel jsem...  
Ž *směje se* Že budu ošklivá babice s kosou? Ale jdi. Tak pojď.  
N Já... musím ještě...  
Ž Na to nemysli. Teď jsme spolu- jen ty a já.  
N Ne... ještě ne.

*K doktorovi přichází sekretářka.*

Ž Pane docente, čekají na vás. Tady jsou vaše poznámky k zahajovacímu projevu konference.  
D Cože?  
Ž Dnes volali z Akademie věd. Chtějí, abyste se podílel na výzkumném projektu Ústavu interdisciplinární filosofie.  
D Opravdu... no to je...  
Ž Nezapomeňte, že ve čtyři se máte sejít s prezidentem. Chce vás navrhnout na Nobelovu cenu za přínos lidstvu v oblasti vědy.  
D Já... počkejte tady, musím ještě něco zařídit. *odběhne*  
Ž Kam jdete? Pane docente...

*Jarda se setkává se ženou*

Ž Lásko... tolik jsem se tě načekala.  
J To jsi ty? Potkával jsem tě ve snech.  
Ž Teď jsem tady. Už budeme pořád jenom spolu.  
J Kde... kde ses tu vzala?  
Ž Pst. Neptej se. Pojď.  
J Kam?  
Ž Neptej se a pojď.  
J Nemůžu.  
Ž Už mě nikdy neuvidíš.  
J Nemůžu.

*silně osvětlený sál. Ve skalním výklenku, ze kterého světlo vychází je Bethlehem. Maria, Sv. Josef a malý Ježíšek v jesličkách. Koukají na sebe vyjeveně.*

H Kluci... já..  
*tiché srozumění. Všimnou si výjevu.*  
J Podívejte.  
D Ty vole.  
N Do hajzlu  
H čumí Kluci, no to je krása! .... že jo? podte rozběhne se směrem k svatému výjevu.  
D Ne!  
J Nedělej to!  
N Nechoď k nim! *H běží dál. N se za ním rozběhne a v kritickém okamženi ho odrazí pryč. sám se ale zapotáčí a překročí kritickou mez. nějakým ošklivým způsobem zemře.*  
J To ne.... *sv. rodinka začne nabývat hrozivého vzezření. světlo se změní, scéna se začíná otřásat.*  
D Podte odsud. Rychle. *seberou H a vypadnou. utíkají chodbami. za nimi se ozývá tené burácení. záběr, jak se chodbami žene oheň. Jarda se otočí a vidí světlo.*

J Dělejte, utíkejte jako vo život! rozeběhnou se coto de.  
záběr na ústí před nimi. Oheň za nimi. Šílený běh. vyskočí z  
ústí. kousek padají. Z ústí za nimi vyšlehne plamen a vyrazí  
dým. Sedí vyjeveně.

H Já... to kvůli mně.

D Na to nemysli.

J Pojdte domů.

*Blíží se k hospodě... nervózní. Vstupují do dveří. V hospodě  
je narváno, veselá zábava, běží televize.*

A Nazdar, hoši. Tak jste tady? Dáte si pivo?

J Jo. sednou si, mlčí. Záběr na ně, sklopené hlavy. Zvednou je  
a kouknou na TV. V ní vidí jen své obličej.